

P-633/2021

TRGOVAČKI SUD
U
SPLITU

ZA

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
U
ZAGREBU

TUŽITELJ: **IRENA TOPIĆ OIB 51562249134** s prebivalištem u Baškoj Vodi, Ulica Augusta Šenoje 3 zastupana po punomoćniku Zoranu Zoviću, odvjetniku u Splitu:

ODVJETNIK
ZORAN ZOVIĆ
SPLIT

TUŽENIK: **ST-STILLES d.o.o.** u stečaju OIB 84305925032 zastupano po stečajnom upravitelju Ivi Bučanu, Mravince, Don Petra Peroša 6, a ovaj po punomoćniku Mihaelu Acalinoviću, odvjetniku u Visu

PRIJEDLOG TUŽITELJA ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

protiv presude Visokog trgovačkog suda RH
u Zagrebu od 21. ožujka 2023.g.
broj 4 PŽ-3897/2022 u gore
citiranom predmetu

trostruko
punomoć u spisu

Pravodobno se podnosi prijedlog za dopuštenje revizije protiv presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 21. ožujka 2023.g. broj 4 PŽ-3897/2022 u gore citiranom predmetu pobijajući istu pod točkom I. i dijelu točke II. zbog

pogrešne primjene materijalnog prava i baš odredbe članka 285. Stečajnog zakona (»Narodne novine«, br. 71/15. i 104/17, 36/22) u svezi s odredbom članka 124. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima (»Narodne novine«, br. 111/93., 34/99., 121/99. – vjerodostojno tumačenje, 52/00. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 118/03.,

107/07., 146/08., 137/09., 125/11., 152/11. – pročišćeni tekst, 111/12., 68/13., 110/15., 40/19. 34/22. i 114/22, 18/23) sve u svezi odredbe članka **120. Zakona o obveznim odnosima** (»Narodne novine«, br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15. i 29/18, 126/2021)

a sve iz slijedećih

razloga

Pobijanom presudom Visoki je trgovački sud Republike Hrvatske postupajući po žalbi tužiteljice u gore citiranom predmetu odlučio:

I. Odbija se žalba tužiteljice kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-633/2021-7 od 22. kolovoza 2022. u točki I. i dijelu točke II. izreke kojim je naloženo tužiteljici da nadoknadi tuženiku troškove postupka u iznosu od 2.239,70 EUR (dvijetisućedvjestotridesetdevet eura i sedamdeset centi) / 16.875,00 kn (šesnaestisuća osamstoseda mdesetpet kuna).

Pobijana presuda u pobijanom dijelu nije osnovana.

Pobijanom presudom Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu potvrdio je ovaj dio izrijeka presude Trgovačkog suda u Splitu:

I Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"I Dužan je tuženik ST-STILLES d.o.o. u stečaju, OIB: 84305925032, u roku od 8 (osam) dana iz osnova isplaćenog njegovom vjerovniku H-ABDUCO d.o.o. naknaditi tužiteljici Ireni Topić, OIB: 51562249134, iznos od 308.819,62 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom propisanom odredbom članka 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena koja teče od podnošenja tužbe pa do isplate.

II Dužan je tuženik ST-STILLES d.o.o. u stečaju, OIB: 84305925032, u roku od 8 (osam) dana, naknaditi tužiteljici Ireni Topić, OIB: 51562249134, troškove ovog parničnog postupka, zajedno sa pripadajućom zateznom kamatom propisanom odredbom članka 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena koja teče od donošenja prvostupanjske presude pa do isplate."

i u gore citiranom dijelu točke II. u odnosu na troškove postupka.

U svakom slučaju, *non est dubium*, u ovom postupku među parničnim strankama, pa tako ni za prvostupanjski ni drugostupanjski sud apsolutno nema prijedora o slijedećem;

- 1) **da je prednik tužiteljice** pok. Zdravko Samac u času otvaranja stečajnog postupka nad društvom DEKOTAPET d.o.o. **bio jedini udjeličar** toga društva,
- 2) **da je nad društvom DEKOTAPET d.o.o.** OIB 09180588399 pred gore naslovljenim sudom **vođen stečajni postupak pod brojem St-687/2017** odnosno po njegovu zaključenju kao postupak radi naknadne diobe STEČAJNE MASE IZA DEKOTAPET od tada pod OIB-om 64103710415,
- 3) **da prednik tužiteljice** pok. Zdravko Samac **nije bio stečajni vjerovnik** DEKOTAPET d.o.o. u stečaju **odnosno nije bio sudionik toga postupka**, te da slijedom toga nije mogao utjecati na tijek stečajnog postupka niti postupanje stečajne upraviteljice, pa tako ni u smislu odredbe članka 283. Stečajnog zakona,
- 4) **da je tijekom postupka naknadne diobe** unovčen dio stečajne mase i baš nekretnina anagrafske oznake u Splitu, Varaždinska 51 za iznos od 459.000,00 kn od kojeg iznosa je **razlučnom vjerovniku H-ABDUCO d.o.o. isplaćen iznos od 371.083,73 kn**,
- 5) da je na DEKOTAPET d.o.o. u stečaju kao založnog dužnika koji je namirio tuženikov dug subrogacijom po odredbi članka 91. Zakona o obveznim odnosima prešla tražbina razlučnog vjerovnika prema tuženiku,
- 6) **da je** po ovom saznanju **prednik tužiteljice pok. Samac** stupio u kontakt s upraviteljicom STEČAJNA MASA IZA DEKOTAPET gđom Dinkom Trumbić, te je obavijestio o tome da DEKOTAPET d.o.o. uopće nije bio stranka ugovora o kreditu, već je to bio upravo tuženik, a da je društvo DEKOTAPET d.o.o. bilo isključivo založni dužnik, pa da je **tražio od upraviteljice da prema tuženiku postavi zahtjev za naknadu odnosno povrat isplaćenog**, jer je unovčenjem stečajne mase iza DEKOTAPET d.o.o. odnosno novcem toga društva smanjen dug tuženika, društva ST-STILLES d.o.o. u stečaju prema njegovom vjerovniku H-ABDUCO d.o.o. za iznos od 371.083,73 kn,
- 7) **da je stečajna upraviteljica** potom telefonom predniku tužiteljice **ustvrdila da nije moguće postaviti takav zahtjev (?)** prema tuženiku, a to je iskazala i pred prvostupanjskim sudom u ovom postupku,
- 8) **da je zatim STEČAJNA MASA IZA DEKOTAPET brisana** iz registra Trgovačkog suda u Splitu,
- 9) da se tužiteljica pred sudom pravomoćnim rješenjem o nasljeđivanju legitimirala jedinim nasljednikom u međuvremenu umrlog tužitelja,
- 10) **da je iz podataka** koji proizlaze iz stečajnog spisa broj St-687/2017 odnosno Tablice prijavljenih tražbina **neupitno kako su ukupno prijavljene i priznate tražbine II. višeg isplatnog reda u sveukupnoj visini od 62.264,11 kn**, dok tražbina I. višeg isplatnog reda uopće nema,
- 11) **da iz podataka ovdje pod točkom 6) proizlazi kako bi stečajna upraviteljica da je ustala zahtjevom protiv tuženika radi isplate iznosa od 371.083,73 kn taj iznos tužbom mogla vratiti u STEČAJNU MASA IZA DEKOTAPET** naplatom protiv tuženika,
- 12) **da bi po povratu iznosa iz prethodne točke stečajna upraviteljica bila dužna provesti ZAVRŠNU DIOBU** u cilju namirenja svih stečajnih vjerovnika,

- 13) da bi slijedom podataka ovdje pod točkom 6) i 10) proizašlo da bi SVI stečajni vjerovnici STEČAJNA MASA IZA DEKOTAPET završnom diobom bili namireni u iznosu od 62.264,11 kn
- 14) da bi se nakon ZAVRŠNE DIOBE neizostavno ukazao višak u smislu odredbe članka 285. Stečajnog zakona u svezi s odredbom članka 124. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima u visini od 308.819,62 kn koji bi stečajna upravitelja bila dužna predati pok. Samcu odnosno njegovoj jedinoj nasljednici tužiteljici Topić,
- 15) da je tužbenim zahtjevom u ovom predmetu tražen samo onaj iznos koji bi preostao nakon namirenja SVIH vjerovnika DEKOTAPET d.o.o. u stečaju
- 16) da Stečajni zakon NE PROPISUJE ništa o tome ukoliko stečajni upravitelj(ica) ne traži da vrati u stečajnu masu iznos iz kojeg bi nakon namire SVIH vjerovnika sasvim sigurno (matematički!) proizašao VIŠAK.

Stajalištima sudova u ovom predmetu povrijeđeno je tužiteljčino (nasljeđeno) **PRAVO na VIŠAK** nakon završne diobe, jer je to pravo još za života njenog prednika proizlazilo iz matematičkog izračuna temeljem neprijepornih podataka o potraživanju SVIH vjerovnika u odnosu na stečajnog dužnika DEKOTAPET d.o.o..

Upravo, dakle, potraživanja SVIH vjerovnika u odnosu na stečajnog dužnika DEKOTAPET d.o.o. sama po sebi određuju VIŠAK, jer da su potraživanja SVIH vjerovnika bila jednaka ili veća od 371.083,73 kn tada **viška** nikako ovdje ne bi ni moglo biti, jer bi ono u tom slučaju bilo jednako 0 (nuli) kao što ni, *eo ipso*, onda ne bi moglo biti ni **prava na višak** budući da bi i ono bilo jednako 0 (nuli) jer ne bi imalo sadržaj, pa slijedom toga ne bi bilo ni ovakve (sudske) **povrede prava na taj višak**, obzirom da se ne može povrijediti ono čega nema.

Prema tome, kada sam izračun (*elementa mathematica*) kako slijedi;

371.083,73 kn (iznos koji pripada stečajnoj masi)

-

62.264,11 kn (potraživanja SVIH vjerovnika)

=

308.819,62 kn (VIŠAK)

za svoj rezultat ima **VIŠAK**,

onda ne može ne biti PRAVA one osobe na taj VIŠAK kojoj zakonodavac JAMČI upravo to pravo!

Ovo stoga što je s druge strane očigledno da zakonodavac upravo odredbom članka 285. Stečajnog zakona propisuje;

Ako je dužnik pravna osoba, stečajni upravitelj će svakoj osobi koja ima udjela u dužniku dati onaj dio viška na koji bi imala pravo u slučaju likvidacije izvan stečajnoga postupka.

a likvidaciju izvan stečajnog postupka na koju ukazuje gore citirana odredba propisuje odredba članka 124. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima koja glasi:

Podjela imovine društva

Članak 124.

(1) Nakon što se podmire dugovi društva, likvidatori moraju preostalu imovinu podijeliti članovima srazmjerno njihovim udjelima u kapitalu društva što se utvrđuje na temelju konačnih financijskih izvješća.

Drugim riječima, ono što **moraju likvidatori** u odnosu na imovinu društva izvan stečajnog postupka **moraju** u odnosu na tu istu imovinu i **stečajni upravitelji** u stečajnim postupcima.

Ovdje se posebice ukazuje na glagolski oblik – *moraju* – jer taj glagolski oblik određuje karakter pravne norme, pa ona njime postaje zapovjedna (imperativna).

Naravno, takvom ta norma postaje pod normativnim, ali prije svega RAČUNSKIM uvjetom da uopće VIŠKA može biti nakon namirenja SVIH vjerovnika.

S druge strane Visoki trgovački sud Republike Hrvatske postupajući po žalbi tužiteljice pobijanom se presudom najprije bavi onim što uopće nije ni bilo prijeporno;

9. Dekotapet d.o.o. je ugovor o kreditu sklopio kao založni dužnik, a u slučaju kada založni dužnik ispuni tuđu obvezu primjenjuju se pravila o subrogaciji na temelju zakona, što znači da je tražbina založnog (razlučnog) vjerovnika prema tuženiku prešla na stečajnu masu iza Dekotapet d.o.o. u stečaju u skladu s

odredbom čl. 91. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22).

Zatim ističe da to što je prednik tužiteljice pozivao stečajnu upraviteljicu da traži od tuženika natrag u stečajnu masu ono što je plaćeno njegovom vjerovniku, a kako bi potom njemu bio predan višak nakon završne diobe, nije odlučno;

Pritom, za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari nije odlučno je li prednik tužiteljice tražio od stečajnog upravitelja da podnese zahtjev s ciljem ostvarivanja tražbine prema tuženiku,

a usput ističe;

niti se primjenjuje

odredba čl. 120. st. 1. Zakona o obveznim odnosima, prema kojoj jamac, koji je isplatio vjerovniku njegovu tražbinu, može zahtijevati od dužnika da mu naknadi sve što je isplatio za njegov račun, a i kamate od dana isplate.

Na kraju prosuđuje;

U konkretnom slučaju u stečajnom postupku nad stečajnom masom iza Dekotapet d.o.o. u stečaju nije utvrđeno da postoji takav višak, niti tužiteljica ima pravo tražiti plaćanje tog viška od tuženika.

Prije svega, jasno je da Stečajni zakon ne propisuje ništa o ovoj situaciji odnosno ne propisuje baš ništa o tome **ima li tužiteljica pravo tražiti plaćanje tog viška izravno od ovog tuženika.**

Međutim, drugostupanjski sud specijalizirani je sud u smislu odredbe članka 14. st. 3. Zakona o sudovima.

Od takvog suda očekuje se tumačenje pravne norme i tim tumačenjem nadomještanje normativne neuređenosti (pravne praznine) tamo gdje je zakonodavac propustio izrijekom urediti ovakvu situaciju.

Ovo stoga što društvena stvarnost apsolutno nadvladava sposobnost bilo kojeg zakonodavca da anticipira sve moguće životne situacije odnosno da ih unaprijed propiše.

Ipak, žalbeni sud iako specijalizirani sud nije protumačio CILJEVE odredbe članka 285. Stečajnog zakona u svezi s odredbom članka 124. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima niti je to povezao s odredbom članka 120. st. 1. Zakona o obveznim odnosima.

S druge strane odredbom članka 119. Ustava Republike Hrvatske propisano je;

Vrhovni sud Republike Hrvatske, kao najviši sud, osigurava jedinstvenu primjenu prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni.

dok je odredbom članka 20. st. 1. Zakona o sudovima propisano;

Vrhovni sud Republike Hrvatske:

1. osigurava jedinstvenu primjenu prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni,

PREDMET OVOG SPORA

Predmet ovog spora, nastuprot stajalištu žalbenog suda, nije uopće okolnost što u stečajnom postupku nije utvrđen višak, već upravo okolnost što nije (!), ali je MORAO biti, pa je upravo okolnost što taj višak nije utvrđen u tom stečajnom postupku, a morao je biti, esencijalna pretpostavka ovom parničnom postupku u svezi sa zajamčenim PRAVOM prednika tužiteljice na novčani VIŠAK.

Stoga je žalbeni sud najprije morao utvrditi da ovakva situacija nije uopće propisana Stečajnim zakonom, ali iz obrazloženja pobijane presude nije razvidno da je to utvrdio.

Zatim je žalbeni sud morao utvrditi je li Stečajnim zakonom propisana neka prohibitivna norma koja bi izrijekom onemogućivala imatelju poslovnog udjela u društvu koje je palo pod stečaj ovakvu tužbu protiv dužnika toga društva, jer je ta provjera odnosno to utvrđenje nužno kako ne bi došlo do povrede NAČELA ZAKONITOSTI obzirom da bi u situaciji da takva norma postoji tada ovakva tužba slijedom zakona bila ne neosnovana, već nedopuštena (čak za odbačaj, a ne za odbijanje!), ali iz obrazloženja pobijane presude nije razvidno ni da je to utvrdio.

Nakon toga je žalbeni sud morao utvrditi je li imatelj poslovnih udjela (pok. tužitelj) imao na raspolaganju kakvih drugih pravnih alata u stečajnom postupku kako bi ostvario svoje PRAVO na VIŠAK, ali iz obrazloženja pobijane presude nije razvidno ni da je to utvrdio.

Zaključno, žalbeni je sud morao utvrditi koji je cilj odredbe članka 285. Stečajnog zakona, jer po samoj logici stvari mogu biti samo dva;

- a) ili da imatelj poslovnog udjela u društvu koje je palo pod stečaj dobije VIŠAK ukoliko ga matematički ima,
- b) ili da imatelj poslovnog udjela u društvu koje je palo pod stečaj zbog toga što stečajna upraviteljica nije obavila svoj posao sukladno odredbi članka 89. st. 1. toč. 6) Stečajnog zakona

(1) Stečajni upravitelj dužan je postupati savjesno i uredno, a osobito:

6. brinuti se o ostvarivanju tražbine dužnika

ne dobije VIŠAK bez obzira što ga matematički ima,

a sve kod činjenice da pok. prednik tužiteljice uopće nije bio sudionik toga stečajnog postupka, već je bio „samo“ imatelj poslovnih udjela u društvu DEKOTAPET d.o.o. u stečaju, a u ovom jest i razlika između mogućnosti stečajnih vjerovnika koji su mogli pred stečajnim sudom zahtijevati od stečajne upraviteljice da od ovog tuženika traži natrag u stečajnu masu sav iznos i mogućnosti pok. tužitelja koji po Stečajnom zakonu takve mogućnosti evidentno nema, ali je svejedno to tražio, a žalbeni sud je stajališta da niti to „u ovoj pravnoj stvari nije odlučno“.

Sve ovo je žalbeni sud morao i bio dužan provjeriti, zatim utvrditi jesu li pravne norme koje se bave; podjelom imovine društva i viškom pri završnoj diobi, te legitimacijom onog čijim je novcem (viškom) plaćen dug za nekog da od njega taj novac traži natrag; međusobno uključive budući da međusobna uključivost tih normi eliminira bilo kakvu arbitrarnost.

Stoga, ako cilj odredbe članka 285. Stečajnog zakona NIJE da imatelji poslovnih udjela u društvima koja su pala pod stečaj tu svoju tražbinu mogu ostvariti u svakom slučaju i PO SVOJOJ VOLJI, pa i onda ako im to stečajni upravitelj svjesno onemogućuju iako VIŠAK matematički postoji, čemu onda uopće ta odredba ako je vlasništvo imatelja poslovnog udjela (novčani

VIŠAK) prepušteno volji onoga koji uopće ne može biti vlasnik toga viška odnosno stečajnom upravitelju?

Ovo su sve razlozi zbog kojih treba vjerovati da je dužnost žalbenog suda bila tumačiti odredbu članka 285. Stečajnog zakona glede ciljeva te odredbe, a ne doslovno, jer ako se ta odredba primjenjuje tek doslovno odnosno jezično to dovodi do toga da u ovakvoj životnoj situaciji imateljima poslovnih udjela jest potpuno onemogućeno da dođu do svog novca iz matematički očitog VIŠKA.

Osim toga, dužnost je žalbenog suda bila i da, ne samo strankama ovog postupka, već i nižem sudu svojim obrazloženjima u ovakvom predmetu očite pravne praznine ukaže na ulogu sudova u tumačenju normi, jer je to doista prvorazredna i visoko intelektualna zadaća sudova.

S druge strane uspostavljene su neke prakse u nekim situacijama u kojima uopće nije riječ o prazninama.

Dapače.

Jedan od takvih, eklatantnih primjera gdje ne postoji apsolutno nikakva pravna praznina već izričita odredba jest nastavak sudskih postupaka nakon smrti neke od stranaka postupka usprkos tome što odredba članka 215. Zakona o parničnom postupku propisuje;

Postupak koji je prekinut iz razloga navedenih u članku 212. toč. 1. do 5. ovog Zakona **nastavit će se kad nasljednik** ili skrbnik ostavštine, novi zakonski zastupnik, stečajni upravitelj ili pravni sljednici pravne osobe **preuzmu postupak** ili kad ih sud na prijedlog protivne strane ili po službenoj dužnosti pozove da to učine.

u svezi s odredbom članka 232. Zakona o nasljeđivanju koja propisuje;

*(1) Smatra se da je **pravomoćnim rješenjem o nasljeđivanju utvrđeno** što je u sastavu ostavine, **tko je ostaviteljev nasljednik**, koliki mu nasljedni dio pripada, je li mu nasljedno pravo ograničeno ili opterećeno i kako, te postoje li kakva prava na zapise i koja. Isto vrijedi i za djelomično rješenje o nasljeđivanju glede onoga što je njima utvrđeno.*

pa bi bilo jedino za zaključiti da se bez pravomoćnog rješenja o nasljeđivanju ne može nastaviti sudski postupak, a tako se godinama ranije i postupalo.

Međutim, usprkos ovdje citiranoj i izričitoj pravnoj normi svi se sudski postupci još od konca 2019.g. nastavljaju već na temelju smrtovnice što je nižim sudovima omogućilo stajalište sa sastanka predsjednika odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog dana 27. studenog 2019.g.

DOKAZ: izvod iz zapisnika Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Su-IV-245/2019-3 od 27. studenog 2019.g. koji se dostavlja u scan ispisu

Zato je za vjerovati da je pitanje važno za jedinstvenu primjenu prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni;

Je li drugostupanjski sud time što je odbio žalbu tužiteljice s obrazloženjem; „*U konkretnom slučaju u stečajnom postupku nad stečajnom masom nije utvrđeno da postoji takav višak (višak pri završnoj diobi, opp.), niti tužiteljica ima pravo tražiti plaćanje toga viška od tuženika.*“, a kod činjenice da je stečajna upraviteljica odbila tražiti od tog istog tuženika da vrati novac u stečajnu masu iako je pozdataka toga stečajnog spisa matematički jasno da bi bio utvrđen višak u stečajnom postupku koji bi joj morao biti predan, **povrijedio pravo vlasništva tužiteljice na novčani višak na kojeg ukazuje matematički izračun u svezi s pravom na legitimna očekivanja** koja prava proizlaze iz odredbe članka 285. Stečajnog zakona u svezi s odredbom članka 124. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima i s tim u svezi s odredbom članka 120. st. 1. Zakona o obveznim odnosima?

Dosljedno iznesenom predlaže se Vrhovnom sudu Republike Hrvatske dopustiti tužiteljici izjavljivanje revizije protiv pobijane presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske.

U Splitu dne, 17. travnja 2023.g.

